

[Lone Dybkjær]

Så kan vi diskutere, om timetallet er det ene eller det andet. Vi har den opfattelse, at det er okay at forsøge med det fastsatte timetal. Vi havde gerne set det som en forsøgsordning, men sådan kunne det ikke blive, for S og SF meldte fra, og derfor er det altså blevet den ordning, der er nu. Sådan er det! Jeg mener ikke, verden går under på grund af dette her; det bliver jeg nødt til at sige. Der er mere dramatiske spørgsmål, man kunne begynde at beskæftige sig med, end om medlemmerne af denne gruppe skal have 50, 55 eller 60 kr. i timen.

I øvrigt vil jeg blot sige, at det selvfølgelig også handler om nogle offentlige udgifter, men det er også en gentagelse af debatten, og den føler jeg stadig ikke trang til, for der er faktisk ikke kommet ét eneste nyt synspunkt frem fra S og SF.

Til slut vil jeg gerne sige til fru Pernille Forchhammer, der taler om, at man med dette isolerer og ikke integrerer unge, at det er virkelig det skinbarlige vås. Det, man gør med de unge i dag ved ikke at tilbyde dem noget fornuftigt arbejde, er at isolere dem. Det, man gør ved at lade dem ligge hjemme på sofaen, er at isolere dem. Det, man gør her, er begyndelsen til noget, der kan være en integration. Jeg er fuldstændig klar over, at fru Pernille Forchhammer og fru Lilli Gyldenkilde mener, at der skal være overenskomstmæssige timelønninger fuldstændig efter bogen. Jeg har under førstebehandlingen sagt, at jeg ikke mener, det, vi udvikler her, er noget, der gælder det helt normale arbejdsmarked, og jeg har prøvet at argumentere for det. Jeg vil derfor blot endnu en gang henvise til førstebehandlingen, for at vi i det mindste ikke kommer alt for langt hen på dagen, før vi kan begynde på den næste debat her i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil da gerne begynde med at takke fru Lone Dybkjær for, at hun som den eneste ordfører for partierne bag dette her gik op for at forsøge at svare på de spørgsmål, vi stillede op. Det er jeg faktisk glad for.

Integrationen stemte vi om i 1990, da vi gennemførte det første trin af ungdomsydelsesordningen. Vi udvidede den sidste år, da vi gennemførte en udvidelse af ungdomsydelsesord-

ningen. Og Socialdemokratiet og SF stemte for integrationen, da vi stemte for lovforslag nr. L 290. Da stemte vi for, at der skulle gives unge mennesker et tilbud efter 14 dage.

Det, vi ikke vil være med til, er at forringe det tilbud fra 1. april 1993 – forringe det med hensyn til timetallet, forringe det med hensyn til lønvilkårene og forringe det med hensyn til, at man ikke længere forsøger at lægge sig op ad de almindelige regler på arbejdsmarkedet og forsøger at sørge for, at tilbudet ligner det almindelige arbejdsmarked så meget, at de erfaringer, de unge mennesker får, kan bruges på det almindelige arbejdsmarked på et senere tidspunkt.

Når jeg rejser disse spørgsmål igen, er det, fordi jeg ikke fik svar på, hvad det er i dette lovforslag, L 292, der er så vigtigt, og som forbedrer den ungdomsydelsesordning, vi stemte om i L 290. For mig at se er der kun tale om forringelser i forhold til det, vi har gennemført, og som jeg også mener der er et vist element af integration i.

I øvrigt lagde jeg mærke til, at fru Lone Dybkjær også under førstebehandlingen sammenlignede oplæringsydelsen med SU'en. Jeg mener, der er en væsentlig forskel. SU'en er en frivillig ordning: man melder sig frivilligt på et uddannelsesstilbud. Her er tale om, at man får et beskæftigelsestilbud, og her er tale om, at man i dag får nogle lønvilkår, får feriepenge og får ATP under det beskæftigelsestilbud. Der sker ingen ændring af karakteren af beskæftigelsestilbudet med dette her, men der sker en ændring af lønforholdene. Der sker en forringelse, som gør, at man ikke længere får ATP og ikke længere får feriepenge.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu er der jo ikke nogen, der forlanger, at fru Lone Dybkjær fra De Radikale skal tage hele ansvaret for et flertal herinde, hvori De Radikale deltager, og skal stå og forsvare denne sag helt alene. Men nu er det altså blevet sådan, og derfor bliver det også fru Lone Dybkjær, jeg må svare nu.

Jeg beder fru Lone Dybkjær huske på, at der ikke er nogen partier, som ikke vil være med til aktiveringslinjen. I 1990 gik SF aktivt ind og var med til på det tidspunkt at sikre, at kommunerne fik en forpligtelse til at finde job til